

Temeljem članaka 50.1, 50.4, 50.5, 50.6, 50.8, 50.11. Disciplinskog pravilnika JADRANSKE KOŠARKAŠKE ASOCIJACIJE – ABA LIGA (u daljnjem tekstu: DPABA), Žalbeno vijeće u sastavu Boštjan Koritnik, Predsjednik Žalbenog vijeća, Krunoslav Štengl i Milovan Zvijer, članovi Žalbenog vijeća, jednoglasno dana 22. 3. 2020. donosi sljedeću:

ODLUKU

DJELOMIČNO SE ODBIJA odluka Disciplinskog suca ABA LIGE Broj: 102-2019/20 od dana 16. 3. 2020. godine na način da se ukida kazna zatvaranja cijele dvorane za sve gledatelje i navijače na prvoj sljedećoj utakmici koju HKK ŠIROKI organizira u svojoj dvorani u natjecanju Druge ABA lige, izrečena pod točkom 1) izreke.

U preostalom dijelu (točka 2) izreke) odluka Disciplinskog suca ABA LIGE Broj: 102-2019/20 od dana 16. 3. 2020. godine ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Žalbeno vijeće je dana 17. 3. 2020. godine, s email adrese headoffice@aba-liga.com, primilo žalbu HKK Široki na odluku Disciplinskog suca ABA lige broj 102-2019/20 od dana 16. 3. 2020. godine (u daljnjem tekstu: Odluka).

HKK Široki u svojoj žalbi ističe kako smatra da propust nije učinjen u organizaciji reda na tribinama, prije za vrijeme i poslije utakmice, već se on dogodio u prolazu prema sudačkoj svlačionici kada je jedan član kluba verbalno napao suce na poluvremenu, te još dvije osobe bliske klubu nakon utakmice, zbog čega HKK Široki smatra da uz izrečenu novčanu kaznu od 5.000,00 Eura, kojom je klub kažnjen zbog neprimjerenog ponašanja članova kluba, a za koje ponašanje je shvatio da je velika pogreška i propust te se ispričao, ne treba kažnjavati i gledatelje čije ponašanje je na svim utakmicama bilo uzorno. Zbog navedenog, HKK Široki traži poništenje kazne zatvaranja dvorane izrečene pod točkom 1. izreke Odluke u cijelosti ili njeno preimenovanje u uvjetnu kaznu.

Nakon analize odluke Disciplinskog suca ABA lige broj 102-2019/20 od dana 16. 3. 2020. godine, žalbe HKK Široki od dana 17. 3. 2020. i priloženih dokaza, Žalbeno vijeće nalazi da je žalba osnovana iz sljedećih razloga.

I.

U odnosu na kaznu izrečenu pod točkom 1) izreke Odluke, Žalbeno vijeće je prihvatilo stajalište disciplinskog suca da su propustima počinjenima od strane HKK Široki (HKKŠ) počinjeni prekršaji iz članka 29.1.f i 29.1.h Disciplinskog pravilnika (DPABA) činjenično opisani pod točkom 1) izreke Odluke.

Iz Izvješća delegata utakmice 21. kola 2. ABA lige, utakmice broj 125, odigrane dana 5. 3. 2020. godine u Širokom Brijegu između HKKŠ i KK Sutjeska proizlazi da je na poluvremenu utakmice pored četiri zaštitara nepoznata osoba otvorila vrata sudačke svlačionice i verbalno se obratila sucima „da oni u Širokom ne mogu tako suditi“ te „da paze kako sude do kraja utakmice“, dok su nakon završetka utakmice suci prijavili delegatu „da su ih u tunelu ispred svlačionica trojica nepoznatih osoba psovala te galamila na njih“. U svome očitovanju na izvješće delegata koje je sukladno članku 45.2. DPABA dostavljeno dana 6. 3. 2020. godine, HKKŠ je, između ostaloga, naveo da su u radnjama opisanima u izvješću sudjelovali „ljudi iz kluba koji su se neprimjereno ponijeli prema sucima u afektu“ te da se „ispričavaju zbog takve reakcije“ i da je „riječ o ljudima iz kluba, a ne o gledateljima koji nisu bili na parketu i u hodniku“, iz čega proizlazi da HKKŠ nije osporio činjenicu da je prekršaj počinjen od strane službenih osoba kluba na način na koji je opisan u izvješću delegata.

Međutim, Žalbeno vijeće smatra da s obzirom na karakter počinjenog prekršaja izrečenom kaznom nije moguće ostvariti svrhu kažnjavanja jer je osnovni učinak sankcije usmjeren prema pogrešnom adresatu te je stoga disciplinski sudac postupio pogrešno kada je zbog počinjenja navedenih prekršaja izrekao kaznu zatvaranja cijele dvorane za sve gledatelje i navijače na prvoj sljedećoj utakmici koju HKK ŠIROKI organizira u svojoj dvorani u natjecanju Druge ABA lige.

Imajući u vidu da je prekršaj počinjen od strane članova kluba HKKŠ na mjestu koje ne pripada užem prostoru dvorane te da je u izvješću delegata ponašanje gledatelja na utakmici ocijenjeno kao fer i korektno navijanje, a što u Odluci ne osporava niti disciplinski sudac kada navodi da se radi o uzornoj publici koja dolazi na utakmice HKKŠ, Žalbeno vijeće smatra da bi izricanje kazne zatvaranja dvorane imalo posredni učinak neopravdanog kažnjavanja navijača kluba i ostale košarkaške publike koji prema svome značaju i težini posljedica nadilazi neposredni učinak kažnjavanja samog kluba. Naime, člankom 31.1. DPABA propisane su i druge vrste sankcija koje je moguće izreći u slučaju počinjenja ozbiljnih prekršaja pa je disciplinski sudac

bio dužan detaljnije razmotriti i usporediti učinak sankcija koje je moguće izreći u konkretnom slučaju te odabrati onu vrstu sankcije čiji karakter i učinci neće dovesti do neosnovanog kažnjavanja košarkaške publike.

Žalbeno vijeće ne prihvaća obrazloženje disciplinskog suca u kojemu se navodi da bi svrha izricanja kazne zatvaranja dvorane trebala biti u tome što će inače uzorna publika ostati bez mogućnosti doći na prvu sljedeću utakmicu pa će HKKŠ to morati objasniti brojnim pratiteljima košarke u Širokom Brijegu jer upravo iz tog obrazloženja proizlazi da je osnovna svrha izrečene kazne pogrešno usmjerena na odnos između kluba i gledatelja, iako bi s obzirom na sve okolnosti počinjenog prekršaja trebala biti usmjerena na odnos kluba prema svojim članovima i specijalnu prevenciju koja za cilj ima buduće sprječavanje protupravnog ponašanja upravo tih osoba unutar kluba.

Da bi izrečena kazna ostvarila svoju preventivnu svrhu, njen karakter mora biti takav da ne utječe samo na konkretnog počinitelja prekršaja, već da kod svih drugih, a u ovom slučaju u prvom redu kod navijača kluba i košarkaške publike, stvori dojam o pravičnosti takve kazne i postupka u kojemu je ona izrečena, kako bi te osobe bile motivirane i ubuduće se ponašati uzorno, kao što su to činile i do sada.

Zbog krajnje negativnog dojma koji bi izricanjem kazne čiji posredni negativni učinci premašuju njenu osnovnu svrhu bio stvoren kod navijača kluba i košarkaške publike, a što bi moglo negativno utjecati i na njihovo buduće ponašanje, Žalbeno vijeće smatra da je izrečenu kaznu potrebno ukinuti jer je disciplinski sudac u konkretnom slučaju bio dužan izreći novčanu kaznu iz članka 31.1. DPABA koja bi bila primjerenija vrsti i težini počinjenog prekršaja jer bi se takvom vrstom kazne u potpunosti ostvarila svrha kažnjavanja primjerenom osudom počinjenog prekršaja i utjecajem na klub kao počinitelja prekršaja i sve druge osobe da se ubuduće suzdrže od počinjenja prekršaja.

Žalbeno vijeće ističe da s obzirom na sadržaj članka 50.11. DPABA nije u mogućnosti kao drugostupanjsko tijelo preinačiti odluku protiv koje je uložena žalba na način da se odlukom Žalbenog vijeća uzrokuje dodatna šteta za uključenu stranu kao podnositelja žalbe, o čemu je disciplinski sudac prilikom donošenja svoje odluke i odabira vrste i mjere sankcije dužan posebno voditi računa jer pogrešan izbor vrste sankcije od strane disciplinskog suca u ovom konkretnom slučaju onemogućuje Žalbeno vijeće u preinaci takve odluke te Žalbenom vijeću

u smislu odredaba DPABA, osim ukidanja pogrešno izrečene sankcije disciplinskog suca (a što je Žalbeno vijeće dužno učiniti radi zaštite pravne sigurnosti i temeljnih načela autonomnog pravnog poretka uspostavljenog aktima ABA lige), ne preostaje mogućnost izricanja druge vrste sankcije koja bi odgovarala počinjenom prekršaju.

Izborom vrste sankcije koja u prvom redu pogađa navijače kluba i košarkašku publiku, Žalbeno vijeće onemogućeno je u preinaci izrečene kazne i izricanju novčane kazne koja bi u prvom redu pogodila sam klub jer bi na taj način Žalbeno vijeće postupilo protivno članku 50.11. DPABA i počinitelju odredilo kaznu koja bi mu uzrokovala dodatnu štetu u odnosu na štetu koju bi klub pretrpio kaznom koju je u Odluci izrekao disciplinski sudac. Iz navedenog je razloga na disciplinskom sucu (kao prvostupanjskom tijelu u čije odluke DPABA Žalbenom vijeću dopušta pravo intervenirati samo ograničenim opsegom procesnih ovlasti) dodatna odgovornost prilikom izbora sankcije, kako bi se ubuduće spriječio nastanak pravnog vakuuma do kojega je u ovom slučaju došlo ukidanjem pogrešno izrečene sankcije.

II.

U odnosu na kaznu izrečenu pod točkom 2) izreke, Odluka ostaje neizmijenjena jer iz žalbe HKKŠ proizlazi da je žalba podnesena isključivo u odnosu na kaznu izrečenu pod točkom 1) izreke te je stoga kazna izrečena pod točkom 2) izreke postala pravomoćna i Žalbeno vijeće nije imalo pravnog osnova donositi odluku o pravilnosti izrečene kazne i njenoj usklađenosti s odredbama DPABA.

Međutim, unatoč tome što nije imalo pravnog osnova odlučivati o pravilnosti kazne izrečene pod točkom 2. izreke, Žalbeno vijeće smatra da je dužno radi buduće zaštite načela pravičnosti te zaštite pravne sigurnosti autonomnog pravnog poretka ABA lige ukazati na procesne nedostatke do kojih je došlo prilikom izricanja navedene kazne.

Žalbeno vijeće je analizirajući točku 2. Odluke utvrdilo da izreka Odluke ne sadrži poseban činjenični opis prekršaja zbog čijeg počinjenja je disciplinski sudac pozivajući se na članak 25.2. b) DPABA izrekao novčanu kaznu u iznosu od 5.000,00 eura, već su obje točke izreke Odluke formulirane na način da se odnose na isti činjenični opis koji glasi: „jer na prvenstvenoj utakmici 21. kola 2. ABA lige, utakmice broj 125, odigranoj dana 05.03.2020.g. u Širokom brijegu između HKK ŠIROKI i KK SUTJESKA imao propust u organizaciji utakmice na način da je na poluvremenu nepoznata osoba iz HKK ŠIROKI otvorio vrata svlačionice sudaca

utakmice te verbalno prijetio sucima, a nakon završetka utakmice u tunelu ispred svlačionica trojica članova HKK Široki verbalno su vrijeđali suce i vikali na njih, a što je sve protivno članku 29.1 f, 29.1 h, čime su počinjeni prekršaji iz članka 29.1 f i 29.1 h DPABA“. Iz izreke Odluke, prema tome, proizlazi da je disciplinski sudac novčanu kaznu temeljem članka 25.2. b) DPABA izrekao zbog počinjenja prekršaja iz članaka 29.1 f i 29.1 h DPABA.

Suprotno takvom navodu iz izreke Odluke, disciplinski sudac je u obrazloženju Odluke naveo kako je novčana kazna iz točke 2) izreke Odluke izrečena iz razloga što je HKKŠ počinio manji prekršaj iz članka 24.2. e) DPABA jer klub nije postupio sukladno traženju disciplinskog suca i dostavio tražene podatke o identitetu osoba koje su sudjelovale u počinjenju prekršaja opisanog u izreci Odluke, a koje postupanje predstavlja obvezu svih klubova i pojedinaca.

S obzirom na to da je izreka Odluke u suprotnosti sa sadržajem obrazloženja odluke jer se u izreci navodi kako je kazna izrečena zbog počinjenja (ozbiljnih) prekršaja iz članaka 29.1 f i 29.1 h DPABA, dok se u obrazloženju presude navodi da je izrečena zbog počinjenja manjeg prekršaja iz članka 24.2. e) DPABA, u slučaju da je HKKŠ podnio žalbu protiv točke 2) izreke Odluke, Žalbeno vijeće bilo bi dužno odbiti Odluku u navedenom dijelu izreke te ukinuti izrečenu novčanu kaznu kao protivnu odredbama DPABA.

Pri tome Žalbeno vijeće ističe da, s jedne strane, odredbe DPABA niti ne dopuštaju izricanje novčane kazne u iznosu od 5.000,00 EUR temeljem članka 25.2. b) DPABA zbog počinjenja ozbiljnih prekršaja iz članaka 29.1 f i 29.1 h DPABA, kako je to izrečeno u Odluci, jer je za izricanje novčane kazne klubu u odnosu na počinjenje ozbiljnih prekršaja mjerodavna odredba članka 31.1. a) DPABA koja propisuje raspon novčane kazne u iznosu između 15.001 EUR i 70.000 EUR (bez mogućnosti smanjenja kazne ispod iznosa od 15.001 EUR), dok je odredba članka 25.2. b) DPABA koju je disciplinski sudac primijenio mjerodavna za izricanje novčane kazne u iznosu do 15.000 EUR zbog počinjenja manjih prekršaja iz članka 24.2. DPABA.

S druge strane, disciplinski sudac se u obrazloženju Odluke referirao na izricanje kazne u iznosu od 5.000,00 EUR zbog počinjenja prekršaja iz članka 24.2. e) DPABA kojom je kao prekršaj propisano „neadekvatno pružanje podataka koji su potrebni društvima ili pružanje takvih podataka nakon zadanog roka, u skladu s odredbama navedenim u primjenjivim propisima“, pa bi se, čak da u tom pogledu i ne postoji proturječnost između izreke i obrazloženja presude, također radilo o izricanju kazne protivnom odredbama DPABA jer se

radnje koje je disciplinski sudac opisao u obrazloženju Odluke (nepostupanje kluba sukladno traženju disciplinskog suca) ne mogu podvesti pod opis prekršaja iz čl. 24.2. e) DPABA. U konkretnom slučaju, ne radi se o nepružanju podataka koji su potrebni društvima jer se klub u smislu odredaba DPABA ne može smatrati društvom pa se stoga niti nedostavljanje traženih podataka od strane kluba ne može smatrati počinjenjem prekršaja iz članka 24.2. e) DPABA kako to u obrazloženju Odluke pogrešno tumači disciplinski sudac. I po tom pravnom osnovu, čak kada i ne bi postojali bitni nedostaci u vidu proturječnosti između izreke i obrazloženja Oduke, Žalbeno vijeće bilo bi dužno odbiti Odluku u navedenom dijelu izreke te ukinuti izrečenu novčanu kaznu kao protivnu odredbama DPABA.

III.

Žalbeno vijeće je ocijenilo i druge okolnosti slučaja, i smatra da iste nisu bile od značaja za donošenje odluke u ovom predmetu.

Imajući u vidu sve gore iznijeto, Žalbeno vijeće je donijelo odluku kao u dispozitivu.

Boštjan Koritnik
predsjednik Žalbenog vijeća